

ఆఫీసు ప్రాంగణమంతా హడావుడిగా ఉంది. సిబ్బంది మాత్రం పని ప్రక్కనపెట్టి ఎదురుగా దీనంగా చూస్తున్న ఒకాన్ని సైతం పట్టించుకోకుండా సొళ్ళు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, కుళ్ళు జోకులు వేసుకుంటూ వుండున్నారు.

అలాంటి సమయంలో “సార్ మీ ఫోన్!” అంటూ పూను వచ్చి చెప్పటంతో టైపిస్టు సుబ్బారావుతో మాటలు వాడల్లా హడావుడిగా ఫోను వైపు పరుగెత్తాడు మురారి.

పూను వెళుకొరపు నవ్వును బట్టి తన భార్యే ఫోన్ చేసిందని గ్రహిస్తూ రిసీవర్ అందుకుని హలో అన్నాడు.

“ఏంటి ఇంత ఆలస్యం, టైపిస్టు మాట్లాడుతున్నారా?” అటువైపు నుండి కోపంగా భార్య గొంతు వినిపించింది.

“అవును లక్ష్మీ, ఏంటి విషయం అన్నాడు ఆ విషయం ఆమెకెలా తెలిస్తే దని ఆశ్చర్యపోతూ.

“హమ్మో! హమ్మో! నేనప్పుడే అక్కను ఆ టైపిస్ట్ బక్కలాడితో తెతలాడుతూ ఉంటారని.”

పక్కలో బాంబు పేలినట్లు అదిరిడ్డాడు మురారి. “అదికాదే నువ్వు విషయం తెలియకుండా ఏదేదో ఊహించుకుంటున్నావ్. మా టైపిస్ట్ అడవికి వెళ్ళింది. మగాడు. వాడి పేరు సుబ్బారావు” అన్నాడు ఆందోళనగా.

“కథలు చెప్పకండి. సాయంత్రం అంటికి రండి మీ పని చెప్తాను.” అంటూ పెద్ద శబ్దంతో ఫోన్ పెట్టేసింది.

ఈరోజు ప్రొద్దుటే ఎవరి ముఖం చూశానురా భగవంతుడా! అనుకుంటూ ఉసూరుమంటూ వచ్చి సీట్లో లాబడ్డాడు మురారి.

మురారి కర్రలా బిగుసుకుపోయి వెళ్ళగా ఫోనులో మాట్లాడటం చూసి అతడి పరిస్థితిని ఊహించుకొని ముసలిగా నవ్వుకోసాగారు మిగతా స్టాఫ్.

ఈ అనుమానపు జబ్బు లేకపోతే భార్యేషు దాసీ, కరణేషు మంత్రి, భోజ్యేషు మాతా అనే మాటలకు అర్థం మురారి భార్యే అని చెప్పుకోవాలి. అసలు మురారికి లక్ష్మితో ముడి చాలా తంగా పడింది.

★★★

తండ్రి పోరు పడలేక తప్పనిసరి పరిస్థితులలో తండ్రి చిన్ననాటి స్నేహితుడి కూతుర్ని చూసేందుకు మధ్యాహ్నం బయలుదేరాడు మురారి. అభివృద్ధి అనేది భూతద్దం పెట్టి చూసినా కనిపించని మారుమూల పల్లెటూరు అది. ఆ ఊరికి ఒకే ఒక్క బస్సు తిరుగుతుంటుంది.

మురారి దురదృష్టంకొద్దీ బస్సు సరిగ్గా అడవి మధ్యలో ఆగిపోయింది. దైవరు అటుగా వస్తున్న బ్రాహ్మరును పట్టుకొని తిరిగి తొనుకు వెళ్ళి మెకానిక్ ను తీసుకొచ్చి రోపేరు చేయించేసరికి రాత్రి ఏడు గంటలయింది. ఆ గాడాంధకార గతుకుల రోడ్డులో మొరారి అన్నా ప్రయాణించి తను దిగవలసిన చోటుకు చేరేసరికి రాత్రి పడకొండు అయింది. అక్కడి నుండి రెండు కిలోమీటర్లు నడిస్తే ఆ ఊరు వస్తుంది.

ఆ నిశితరాత్రి కీచురాళ్ళ చప్పుడుకు, ధ్వజగూబల అరుపులకు దూరం

నుంచి వినిపిస్తున్న నక్కల ఊళలకు భయపడుతూ దేవుడిపై భారం వేసి వసాగాడు.

ఊరు సమీపించేసరికి ఆ ముందు రోజు కురిసిన వర్షం వలన నేల బురదగా ఉండటంతో జారి ప్రక్కనే ఉన్న బూడిదకుప్పపై పడిపోయాడు. దెబ్బలైతే తగలలేదుకాని పేపులు మాత్రం పూర్తిగా మారిపోయాయి.

తండ్రి చెప్పిన గుర్తులను మననం చేసుకుంటూ ఆ రాత్రి ఓ ఇంటి ముందు అగాడు. సరిగ్గా అదే సమయంలో దాహంతో నిద్రలేచిన ఆ ఇంట్లోని ఓ అమ్మాయి నిద్రకళ్ళతో కిటికీలో నుంచి బురదబట్టలతో బూడిద ముఖంలో ఉన్న మురారిని చూడటం కెవ్వున అరవటం ఒకేసారి జరిగింది.

ఆ అరుపులకు ఇంట్లోని వారందరూ మేల్కొన్నారు. ఆమె చూపించిన వైపుచూస్తూనే దొంగ దొంగ అంటూ కేకలు వేయడంతో చుట్టు ప్రక్కల వారందరూ మేల్కొని మురారి తేరుకొనేలోగా అందరూ కలిసి చితక బాదేశారు.

“నేను దొంగను కాదు, రామనాథంగారింటికి పెళ్ళి చూపులకు వచ్చిన పెళ్ళికొడుకును బాబోయ్” అంటూ మురారి గొంతుచించుకొని ప్రాణభయంతో అరవడంతో ఒక్కసారిగా ఆగిపోయారు.

నారీ నారీ
నడుమ మరారి!

“పెళ్ళి చూపులకు వచ్చావా? మీ నాన్న పేరేంటి?” ఓ బుర్రమీసాలాయన అనుమానంగా, ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“పద్మనాభరావు” ఏడుపుముఖంతో అన్నాడు.

“ఓర్నీ నువ్వు పద్మనాభుని కొడుకువట్రా! నిక్కర్లేకుండా తిరిగే రోజుల్లో

నిన్ను చూశాను. ఈ అవతారం ఏంటి? పాపం బిడ్డను గొడ్డును బాదేసినట్లు బాదేసినారు గదరా!” అని నొచ్చుకుంటూ ప్రేమగా లోపలికి తీసుకెళ్ళి వేడి నీటిలో స్నానం చేయించేసరికి పోయిన ప్రాణం వచ్చినట్లైంది.

తనను చూసి అరిచిన అమ్మాయే సదరు పెళ్ళికూతురని ఆ తర్వాత తెలిసింది. తనను చూసేందుకు అంతదూరం నుండి అష్టకష్టాలు పడి వచ్చి అలా దెబ్బలు తిన్నందుకు మంగలక్ష్మి కళ్ళనుండి నీళ్ళు ధారలై ప్రవహించసాగాయి.

ఆల్టిపుల్లాంటి ఆమె కళ్ళు చూస్తూనే దెబ్బలను క్షణంలో మరచిపోయి అమాంతం మనసు పారేసుకున్నాడు మురారి.

చూస్తూండగానే ఇద్దరికీ పెళ్లైపోయింది. అలాగే ప్రమోషన్ మీద మురారికి బ్రాన్స్ ఫర్ అయింది.

మంగలక్ష్మికి మురారి అంటే వల్లమాలిన ప్రేమ. కాని పొరపాటున పరాయి స్త్రీ వైపు చూశాడా అనుమానంతో అపరకాళి అవుతుంది.

★★★

“మురారి టైమ్ అయింది వెళ్దామా!” తన కొలీగ్ పలకరించేసరికి ప్లామ్ బ్యాక్ నుండి బయటకువచ్చి ఇంటి దగ్గర ఎలాంటి సీన్ ని ఎదుర్కోవాలో అనుకుంటూ భారంగా బయలుదేరాడు.

మెల్లగా లోపలకు అడుగుపెట్టాడు మురారి. తుపాను ముందు ప్రశాంత తలా వుంది వాతావరణం.

మురారివైపు ఓసారి కోపంగా చూసి లోపలికి వెళ్ళి కాఫీ తీసుకొచ్చి టీపాయ్ పై పెట్టింది మంగలక్ష్మి.

ఇంకా దండయాత్ర మొదలుకాలేదేంటబ్బా! అనుకుంటూ కాఫీ సిప్ చేస్తూనే ఒక్కసారిగా “ఊ... మంటా మంటా” అని అరుస్తూ అనుమానంగా భార్యవైపు చూశాడు.

“ఏం మంటగా ఉందా? వెరైటీ? టుండని వందదార బదులు కాఫీలో కారం పొడి కలిపాను. రుచిగా ఉందా?” వ్యంగ్యంగా అంది.

“అబ్బా నోరు మండిపోతోందే” బాగా చిందులేయసాగాడు.

“ఇక్కడ నా గుండె మండిపోతోంది, మరి నేనేం చేయను” కోపంగా అంది.

“అది కాదే నువ్వు నన్ను అపార్థం చేసుకుంటున్నావ్”

“కాదు మీ మగబుద్ధిని బాగా అర్థం చేసుకున్నాను. టైపిస్టుతో మాట్లాడుతున్నానని చెప్పేందుకు ఎంత ధైర్యం! టైపిస్టు మగాడు అంటూ కప్పిపుచ్చుకునేందుకు మరో అబద్ధమా? వగలాడి టైపిస్టు సుందరిని నేను చూడలేదా?” అంటూ చేతికందిని స్తుతులను మురారిపై విసరసాగింది.

“టైపిస్టు సుందరికి ఎప్పుడో బ్రాన్స్ ఫర్ యిందే ఆమె ఫ్లేసులో సుబ్బారావు వచ్చాడు” అంటూ నెత్తినోరు బాదుకు గాగాడు మురారి.

చివరికి ఏం చేయాలో పాలుపోక సుబ్బారావుకు ఫోన్ చేసి మంగలక్ష్మి చేత మాట్లాడించి టైపిస్ట్ సుందరి స్థానంలో సుబ్బారావు బ్రాన్స్ ఫర్ మీద వచ్చినట్లు అతికష్టం మీద నమ్మించాడు మురారి.

భర్తను అనవసరంగా అనుమానించినట్లు రుజువౌతూనే అగ్నిగుండాల్లాంటి ఆమె కళ్ళు కన్నీటి కుండలయ్యాయి భర్తను వాటేసుకొని భోరుమంది.

నీకు కోపం వచ్చినా, సంతోషం వేసినా కష్టమే అంటూ అనునయించసాగాడు. ఆ రాత్రి ఆ ప్రణయకాంక్ష తరువాత జరిగిన సంగమం మాత్రం జీవితంలో మరచిపోలేనిది. అందుకే మురారి భార్య గయ్యాళితనాన్ని భరిస్తూ ప్రేమిస్తున్నాడు.

★★★

ఆ రోజు భార్యతో సినిమా ప్రోగ్రాం ఉండటంతో ఆఫీస్ క్లోజింగ్ టైమ్ అవుతూనే హడావుడిగా బయటకు రాగాసాడు మురారి. అదే సమయంలో ఆటోవాలాను కేక

వేస్తూ ఎదురుగా వస్తున్న మురారిని చూసుకోకుండా డ్రాఫ్ట్ ఇచ్చింది ఓ నీలికళ్ళ సుందరి.

ఆ చిన్న యాక్సిడెంట్ లో మురారి చేతిలోని ఫైలు ఆమె చేతిలోని హ్యాండ్ బ్యాగ్ క్రిందపడటం, ఫైలులోని కాగితాలు, బ్యాగులోని వస్తువులు చెల్లాచెదురవటం అనుకోకుండా జరిగిపోయింది.

ఒకరికోకరు సారి చెప్పుకుంటూ ఆమె బ్యాగును సరిచేసుకుని వెళ్తుంటే మురారి చిందర వందరగా పడిన కాగితాలను తీసి ఫైలులో పెట్టుకున్నాడు. ఆ సంఘటనలో

ఆమె బ్యాగులో నుంచి క్రిందపడిన ఓ విజిటింగ్ కార్డ్ కాగితాలతో కలిసి మురారి ఫైలులోకి వెళ్ళడం యాదృచ్ఛికంగా జరిగింది.

ఇంటికి వెళ్ళేసరికి మంగలక్ష్మి తయారై ఉంది. మురారి హడావుడిగా ఫైలును టేబుల్ పైకి విసిరి బాత్ రూమ్ లోకి దూరాడు. ఫైలును టేబుల్ పైకి విసిరినపుడు అందులో నుండి నీలిరంగు కళ్ళ సుందరి విజిటింగ్ కార్డ్ జారి మంగలక్ష్మి పాదాల చెంత పడటం అతడు గమనించలేదు.

ఫ్రెష్ అయి బాత్ రూమ్ లో నుండి బయటకు వస్తూనే మంగలక్ష్మి కోపావతారాన్ని చూసి బిగుసుకుపోయాడు మురారి.

“ఎవరి కావేరి? ఈ గ్రంథం ఎప్పుటినుండి నడుస్తోంది?” అంటూ

“విజిటింగ్ కార్డ్ ముఖంపై విసిరికొట్టింది.”

“నా మెడకు ఉరిలా ఈ కావేరి ఎవరే? ఈ విజిటింగ్ కార్డ్ ఎక్కడిది?” అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

“జేబులో పెట్టుకుంటే నేనెక్కడ చూస్తానోనని ఫైలులో పెట్టుకుంటే అది జారి మీ గుట్టురట్టు చేసింది.”

“నిజంగా ఈ కావేరి ఎవరో నాకు తెలీదే నీ మీదాట్టు.”

“అమ్మో! అమ్మో! నామీద ఒట్టేసి నేను చస్తే దాన్ని కట్టుకుందామనుకుంటున్నారా?”

అంటూ దిండును ముఖంపైకి విసిరింది.

ఆ దెబ్బకు కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి. అప్పుడు కన్పించింది నీలికళ్ళ సుందరిని డ్రాఫ్ట్ కొట్టిన సీను. బహుశా ఆమె హ్యాండ్ బ్యాగులో నుండి ఈ కార్డు తన ఫైలులోకి వచ్చిందేమో అనుకుంటూ ఆ మాటే భయపడుతూ చెప్పాడు.

బొంకటానికి ప్రయత్నించకండి అంటూ కాళికావతారం ఎత్తింది. సినిమా ప్రోగ్రాం

షేక్ థక్రదీన్

క్యాన్సిల్ అయింది. మురారికి ఆ రాత్రి కాళరాత్రి అయ్యింది.

★ ★

మరునాటి ఉదయానికి కూడా మంగలక్ష్మి కోపం చల్లారలేదు. ఆలోచించి ఆలోచించి కార్డ్లోని ఆఫీసు నంబరుకు డయల్ చేసి ఆమె గురించి వాకబు చేసాడు. కావేరి ఆ ఆఫీస్ క్రొత్తగా జాయిన్ అయిందని, ట్రైనింగ్ కోసం హైదరాబాద్ వెళ్ళిందని అక్కడ ఆమె బసచేసిన హోటల్ అడ్రస్ మరియు కంపెనీ పర్మినెంట్ రిజిస్ట్రేషన్ నంబరు చెప్పారు.

ఇప్పుడు కావేరికి తనకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని ఎలా రుజువు చేసుకోవాలి అనుకుంటుండగా పూను పల్లారావు సైకిలు ఇంటి ముందు ఆగింది.

“సార్! ఆఫీస్ పనిమీద మీరు అర్జున్ గా హైదరాబాద్ వెళ్ళాలట. బాస్ తొందరగా రమ్మంటున్నారు” ఒగరు చెప్పాడు పుల్లారావు.

వెంటనే ఐడియా వచ్చింది. హైదరాబాద్ వెళ్ళి కావేరిని కలిసి ప్రాజెంట్ సాల్వ్ చేసుకోవచ్చనుకున్నాడు. కాని సుడిగుండంలో చిక్కుకుపోతున్నాడని మురారికి తెలియదు.

★ ★

ఎంత తొందర చేసినా హైదరాబాద్ కి పని అయిపోయేసరికి రాత్రి ఎనిమిది గంటలయింది. కావేరి ఉండే హోటల్ కు వెళ్ళి ఆమెతో ఎలా మాట్లాడాలో రిహార్సల్స్ చేసుకుంటూ కాలింగ్ కేల్ నొక్కాడు.

తలుపు తీస్తూనే మురారిని చూసి శ్చర్యపోయింది. “నిన్న ఉదయం మీకే గదూ నేను డ్యాష్ ఇచ్చింది” అం లోపలకు ఆహ్వానించింది.

“మీరు డ్యాష్ ఇచ్చింది నాకు కాదా నా జీవితానికి” అంటూ జరిగిన కథంతా చెప్పుకోవాల్సి మురారి.

“అంత అమాయకురాలైన గయ్యా భార్యతో కాపురం ఎలా చేస్తున్నారండీ బాబూ!” అంటూ పడి పడి నవ్వుతూ మురారి సీరియస్ గా చూసేసరికి సారి అంది నవ్వాపుకుంటూ.

ఇంతలో కాలింగ్ బెల్ మ్రోగటంతో ఆఫీస్ చేసేందుకు బయటకు వెళ్ళిన తన రూమ్ మేట్ వచ్చిందేమో అనుకుంటూ తలుపు తెరిచి ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది. అక్కడ పోలీసులు నిలబడి న్నారు. అందులోని లేడీ కానిస్టేబుల్ మురారి వైపు ఆశ్చర్యంగా, అనురాగంగా చూడసాగింది. ఆమెను ఎక్కడో చూసినట్లు మురారికి అనిపించింది.

“సారి ఫర్ది డిప్రెషన్స్ మేడం. ఈ ఫోటోలో ఉన్న ఇద్దరు నేరస్తులు భార్యాభర్తల్లా చెలామణీ అవుతూ నేరం కు పాల్పడుతున్నారు. వారు ఈ హోటల్ లో ఉన్నారని ఇన్ ఫర్మేషన్ వారికి చెక్ చేస్తున్నాం” అని వెళ్ళబోతూ “ఈయన మీవారా?” అంటూ డిగ్గాడు.

అప్రయత్నంగా అవును అనేసింది కావేరి.

“అలా ఎందుకన్నారు? ఈ విషయం తెలిస్తే మా ఆవిడ మనిద్దర్నీ కలిపి చంపేస్తుంది” పోలీసులటు వెళ్తూనే కం రుగా అన్నాడు మురారి.

“అలా అనకపోతే మనిద్దరి మధ్య నీచమైన సంబంధం ఉందనుకుంటారు. అయినా ఈ విషయం మీ ఆవిడకు ఎలా తెలుస్తుంది మీ పిచ్చికాకపోతే! రేపు నేను మా బాబాయిగారి ఊరికి వెళ్తున్నాను. ఎల్లుండి నేనే స్వయంగా మీ ఇంటికి వచ్చి మీకు నాకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని కన్విన్స్ చేస్తాను లెండి” అంది కావేరి.

కృతజ్ఞతగా ఆమెకు నమస్కారం చేసి బయలుదేరాడు మురారి. కాని

పాపం ఆ లేడీ కానిస్టేబుల్ తన భార్య ఊరేనని, పైగా ఆమె మంగలక్ష్మి స్నేహితురాలని, ప్రస్తుతం తను చూసిన సన్నివేశాన్ని ఫోనులో తన భార్యకు వివరిస్తుందని తెలియని మురారి మనసులో నుంచి భారం దిగిపోయినట్లుగా నడవసాగాడు.

★★★

ఉదయాన్నే ఫస్ట్ బస్సు దిగి ఉత్సాహంగా ఇంటికి వెళ్ళేసరికి తలుపుకి తాళం కప్ప వెక్కిరిస్తూ కనిపించింది.

“అరే! మురారి వచ్చావా? ఓ అరగంట ముందే మీ ఆవిడ ఊరేళ్ళిందే! ఇదిగో నీకిమ్మంది” అంటూ తాళం చెవి ఓ ఉత్తరం మురారి చేతిలో పెట్టింది పక్కంటి బామ్మ.

ఆదుర్దాగా ఉత్తరం తెరిచాడు. “హైదరాబాదు లాక్డీలో మీ చిన్నిల్లు బాగోతం నాకు తెలిసిపోయింది. నా స్నేహితురాలు లేడీ కానిస్టేబుల్ అంతా చెప్పింది. ఇక మీ ముఖం నాకు చూపించకండి” అని ఉందా ఉత్తరంలో.

మురారికి కాళ్ళ క్రింద భూమి కదులుతున్నట్లు అనిపించసాగింది. ఉత్తరం చదివి తాళం తీయకుండానే వెళ్ళిపోతున్న మురారిని అయోమయంగా చూడసాగింది పక్కంటి బామ్మ.

★★★

మురారిని చూస్తూనే కోపంగా ముఖం తిప్పేసుకుంది మంగలక్ష్మి.

ఎన్నో రకాలుగా బ్రతిమాలుతూనే ఉన్నాడు మురారి. వారిద్దరి ప్రణయ కలహం తెలియని అత్తమామలు గదిలో కూతురు అల్లుడు ప్రణయకలాపాలు సాగిస్తున్నారని మురిసిపోసాగారు. మంగలక్ష్మి మురారిని విదిలించి కొట్టి కోపంగా బయటకు వెళ్ళింది. వంటరిగా మిగిలిపోయాడు.

ఒక్కసారిగా ముందు గదిలో కలకలం మొదలైంది.

“ఏమే కాపుడూ! ఇప్పుడేనా రావటం? ఇన్నాళ్ళకు గుర్తొచ్చామా మేము” మంగలక్ష్మి తల్లి ప్రేమగా ఎవరినో పలుకరిస్తోంది.

“లేదు పిన్నీ చదువు ఉద్యోగం గొడవల్లో పడి రాలేకపోయాను. అక్క పెళ్ళికి కూడా వచ్చేందుకు వీలు కాలేదు. అరే అక్క కూడా ఇక్కడే ఉందే! అక్కా! బావ కూడా వచ్చాడా? ఎక్కడున్నాడు?” అంటూ మంగలక్ష్మి చేయి పట్టుకొని గదిలోకి దూసుకొచ్చింది ఓ అమ్మాయి.

ఇద్దరూ ఒకరినొకరు ఆశ్చర్యంగా చూసుకున్నారు.

“కావేరిగారూ! మీరా?” ఉత్కంఠతో అన్నాడు మురారి.

“అక్కా! బావగారు వీరేనా?” నమ్మలేనట్లు అంది.

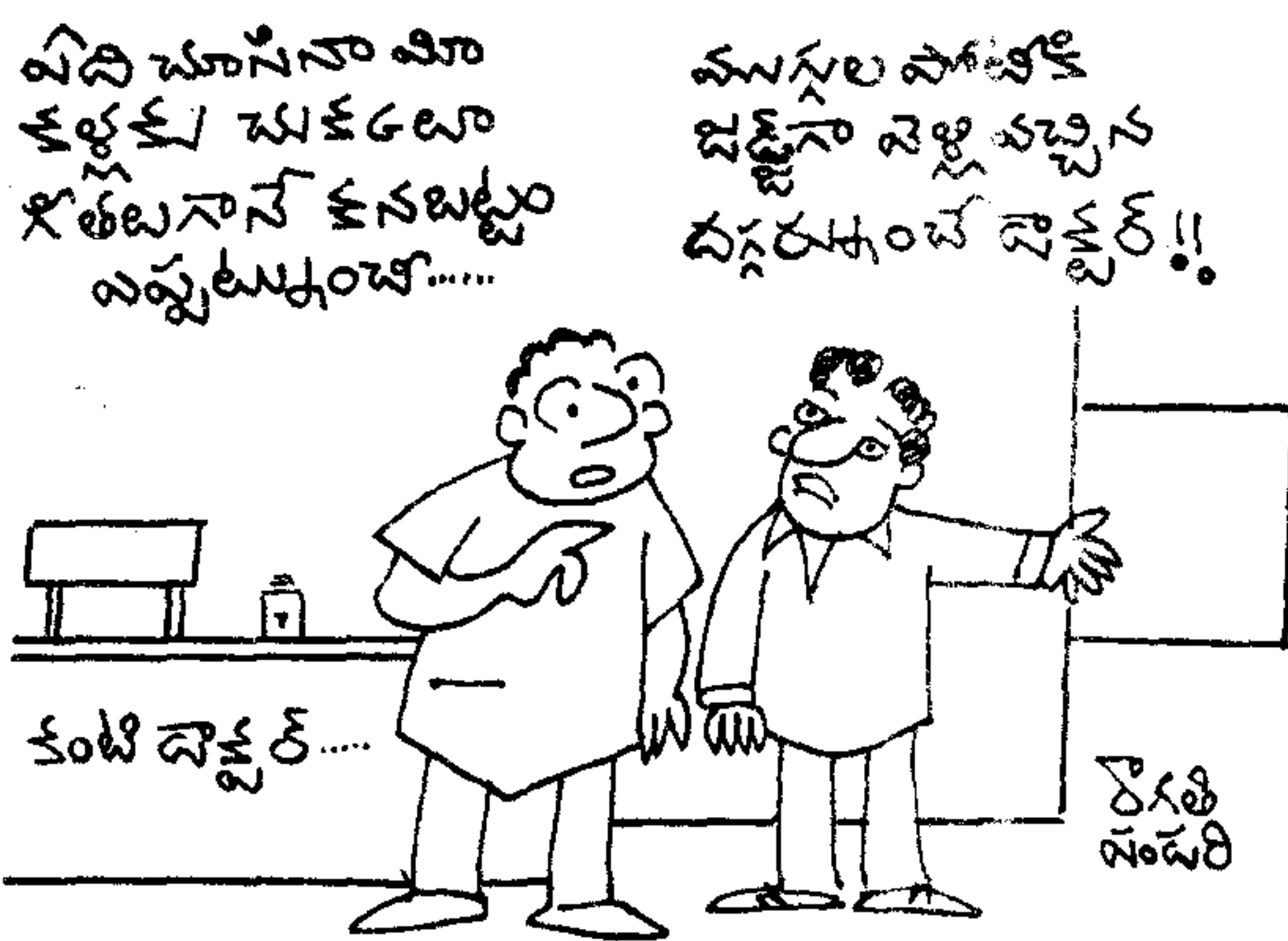
“అవును తల్లీ రాత్రి హోటల్ లో మనిద్దర్నీ చూసి అపార్థం చేసుకున్న ఈవిడగారి కానిస్టేబుల్ ఫ్రెండు ఉన్నవీ లేనివీ కల్పించి మరి ఫోను చేసి చెప్పింది. అప్పటి నుండి ఈవిడగారు నిప్పులు చెరుగుతూ మౌనవ్రతం పట్టారు” అక్కసునంతా వెళ్ళగక్కసాగాడు మురారి.

“అక్కా! ఏంటే మరి నువ్వంత అనుమానం రాక్షసివైపోయావ్. చూడూ ఇంకోసారి ఈవిధంగా ప్రయత్నించావంటే ఏ మొగుడూ దొరక్కపోతే అక్క

మొగుడే దిక్కంటూ బావతో సెటిలైపోతాను. ప్రణయకలహం తీరిందిగా పానకంలో పుడకలా మధ్యలో నేనెందుకూ! బాబాయ్ ని పలుకరించి వస్తాను.” అంటూ బయటకు నడిచింది కావేరి.

తరువాత మంగలక్ష్మి మురారి గుండెలపై ఒదిగి భోరున ఏడ్వడం, అతడు బుజ్జగించడం, ప్రణయకలహం తరువాత మరిచిపోలేని మధుర సంగమం షరా మామూలే కదా!

★

ఏది చూసినా మీ కళ్ళకు కుక్కలూ కిట్టినానే కనబట్టం అప్పుట్టుంచో.....

ముస్సల సోఫాకొ జడ్జిసా వెళ్లి వచ్చిన ద్వారాంచొ దొడ్డర్!!

కంటి దొడ్డర్.....

రైతి గొంపరి